

get af Tilstedeværelsen af de Egenkaber, som i Almindelighed udfordres til Borgerkab, nemlig at Paagjældende har opnaaet 25 Aars Alder eller erhvervet Myndighedsbevilling, samt at han ikke har været dømt til offentligt Arbejde, *efr.* Placat af 29de October 1824. Særegne Betingelser, lig dem for de fleste andre Røinger, at Vedkommende enten har staaet visse Aar i Lære som Dreng og Svend, eller at han har aflagt Svende- eller Mesterprøve, udtræves ikke her. Vel var den førstnævnte af disse Betingelser opstillet som en Fordring i Laugsartiklerne af 1684 § 10; men denne Bestemmelse maa antages ophævet ved Forordningen af 21de Marts 1800, uden at der enten ved denne eller senere Anordninger i sammes Sted for Møllenæringen er fastsat nogen Svende- eller Mesterprøve. Siden den Tid har der ikke i de øvrige Kjøbstæder for Borgerkab som Møller været stillet nogen saadan særegen Betingelse, hvilken heller ikke udfordres for at kunne drive en Mølle paa Landet. Kun i Kjøbenhavn har det tidligere været Praxis, at den, som kom i Besiddelse af en Mølle uden at have staaet i Møllerslære, skulde lade samme drive ved en Mestersvend, hvortil Bevilling meddelees ham ad mandatum gennem Cancelliet; men selv denne Praxis er senere frafalden, da den maatte anses uden Gjæmmel i Lovgivningen, og Indenrigsministeriet har derfor ved Skrivelse af 17de August 1849 tilkjendegivet Kjøbenhavns Magistrat, at Enhver, som bliver Eier af en Mølle sammebesteds, kan tage Borgerkab paa at drive samme, saa at følgelig de i saa Henseende indtil da brugelige Bevillinger bortfaldt. Ministeriet antog nemlig, at Forpligtelsen i alt Fald ikke for Noget kunde strækkes videre end til at indtræde som Interessent i Lauget, efter derpaa at have ladet sig indskrive som Svend og Mester.

I Paragraphens 2det Membrum udtales det, at fra 1ste Jan. 1857 skulle tilligemed de i Udkaftets §§ 4, 5 og 6 indeholdte Indskrænkninger ogsaa Møllerlaugets Artikler af 15de Jan. 1684 og de øvrige om Møllenæringen give Lov, forsaavidt de ikke ere stadfæstede ved denne Lov, være ophævede. Møllerlauget med samtlige dertil knyttede Rettigheder og For-

pligtelser vedbliver altsaa indtil bemeldte Tidspunkt at bestaae. Ligeledes Taxten, forsaavidt denne endnu er gjældende. I denne Henseende bemærkes det, at Møllerlaugs-Art. § 5 har sat Taxten for Malelønne deels for Kjøbenhavn og deels for Landet. For Kjøbenhavn er denne Taxt hævet ved Placat af 28de November 1825. Derimod er den endnu gjældende for Landet, for hvilket den i Artiklerne er sat til en Attendedeel af det Formalede, dog med frit Valg for Mollegjæsten til at betale bemeldte Attendedeel af Kornet med Penge efter dets Værdi. Denne Maleløn har Cancellieskrivelse af 7de September 1822, med Hensyn til at Møllerlaugs-Artiklerne nævne Landet i Modsatning til Kjøbenhavn, anseet gjældende ogsaa for Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, dog er der for enkelte af disse blevet sat særskilte Pengetaxter, ligesom det ogsaa af flere Cancellieskrivelser, navnlig Cancellies-Promemoria af 5te Juni og 16de October 1813, sees, at det forøvrigt i Kjøbstæderne har været tilladt Møllere og Mollegjæster at komme overeens om Betaling efter den da bestaaende Kjøbenhavnske Mølletart. Hvad endelig angaaer Bestemmelserne i Forordningen af 10de Januar 1698 III § 7 og Placat af 10de Marts 1819, sammenholdt med Cancellieskrivelse af 9de Januar 1830, om Forpligtelsen til paa Møllerne at have visse stemplede Maalerebftaber tilstede, saavel som de øvrige i sidstnævnte Placat indeholdte Bestemmelser til Mollegjæsternes Betyggelse, ville ogsaa samtlige disse forblive gjældende indtil 1ste Januar 1857.

ad § 15.

Paa Bornholm hvor, som tidligere anført, Malefrihed alt gives, er denne Lov uanvendelig. I de enkelte Districter, hvor Maletvang maatte finde Sted, vil Loven, i Henhold til Grundlovens § 87, ei heller kunne komme til Anvendelse, forinden den Vedkommende tilkommende Eneret er bleven afløst. For at imidlertid Afløsningen af saadan Eneret, der, som allerede antydet i det Foregaaende, ikke kan bestaae med Bestemmelserne i Grundlovens § 88, ikke skal udsættes til en ubestemt Fremtid, er det anseet for rigtigst i selve Loven at optage en Bestemmelse som den i nærværende Paragraph, hvorved det er gjort de